

การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์

Needs Assessment for Buddhist Monk Students to Development of Digital Literacy

กิตตามาต ศิริไชย*

Kittamas Sirichai

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ 2) เพื่อระบุและจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 286 คน โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัล โดยวิธี Priority need index แบบปรับปรุง (PNI_{modified}) เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยคือแบบประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ สถิติที่ใช้ คือความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น Priority need index แบบปรับปรุง (PNI_{modified}) ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 2.19 S.D. = 0.83) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านใช้งานอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}$ = 2.71 S.D. = 0.91) ด้านเข้าใจอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 2.28 S.D. = 0.87) ด้านประเมินอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 2.37 S.D. = 0.72) ด้านปลอดภัยอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 2.04 S.D. = 0.78) และด้านสร้างอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 1.63 S.D. = 0.82) และเมื่อจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ ในภาพรวมพบว่ามีความ PNI_{modified} = 1.08 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านสร้าง (Create) มีค่าคะแนนสูงสุด (PNI_{modified} = 1.90) รองลงมาคือความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านปลอดภัย (Safe) มีค่าคะแนน (PNI_{modified} = 1.28) ถัดมาความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านเข้าใจ (Understand) มีค่าคะแนน (PNI_{modified} = 1.07) และความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านประเมิน

* คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Email: Kittamas.si@ku.th

(Assess) มีค่าคะแนน (PNI_{modified} = 0.95) ทำยสุดเป็นความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของ
นิสิตพระสงฆ์ด้านใช้งาน (Use) มีค่าคะแนน (PNI_{modified} = 0.67) ตามลำดับ

คำสำคัญ : การประเมินความต้องการจำเป็น, นิสิตพระสงฆ์, การรู้ดิจิทัล

Abstract

The objectives of this research were 1) study the level of digital literacy of Buddhist Monk Students; 2) To identify and prioritize the need for the development of digital literacy among Buddhist Monk Students. The population used in this research was students of the faculty of education. Mahachulalongkornrajavidyalaya University for the academic year 2021, there were 286 people by random sampling method. Assessing the needs for the development of digital literacy using the improved Priority need index method (PNI_{modified}). The instrument used in the research was a need assessment form for the development of digital literacy Buddhist Monk Students. The statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation. Priority need index (PNI_{modified}). The results showed that the current state of digital literacy Buddhist Monk Students as a whole was found to be at a low level with an average ($\bar{x} = 2.19$ S.D. = 0.83) when considering each aspect. It was found that the digital literacy of the Buddhist Monk Students in the field of use was at a moderate level. With the highest mean ($\bar{x} = 2.71$ S.D. = 0.91), understanding at a low level, with mean ($\bar{x} = 2.28$ S.D. = 0.87), assessing at a low level, with mean ($\bar{x} = 2.37$ S.D. = 0.72). The safety aspect was at a low level with an average value ($\bar{x} = 2.04$ S.D. = 0.78) and the create aspect was at a low level with mean ($\bar{x} = 1.63$ S.D. = 0.82) and when prioritizing the need for the development of digital literacy Buddhist Monk Students Overall, it was found that PNI_{modified} = 1.08 and when considering each aspect It was found that the need for the development of digital literacy Buddhist Monk Students in the field of create had the highest score (PNI_{modified} = 1.90), followed by the need for the development of digital literacy of the Buddhist Monk Students in the field of safety (Safe). The score value (PNI_{modified} = 1.28). Next, the need for digital literacy development of Buddhist Monk Students in understanding (PNI_{modified} = 1.07) and the need for digital literacy development of Buddhist Monk Students in respect. Assess scores (PNI_{modified} = 0.95), and the final value is the necessary requirements for the development of digital literacy Buddhist Monk Students in the field of use (Use), with scores (PNI_{modified} = 0.67), respectively.

Keywords: Needs Assessment, Buddhist Monk Students, Digital Literacy

บทนำ

ปัจจุบันมีเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่ทำให้เกิดสื่อดิจิทัลหลากหลายมากขึ้น สามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา (Chen, Allen, & Jonassen, 2018) โดยฐานข้อมูลงานวิจัยระดับโลก HoloniQ ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มข้อมูลงานวิจัยทางการศึกษาระดับโลก ได้เปิดเผยความเป็นไปได้ 5 ประการ เป็นความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในโลกแห่งการศึกษาในยุค 2030 ซึ่งเป็นผลการวิเคราะห์จากการใช้ Machine Learning ดึงข้อมูล 5,000 จุดจากแหล่งข่าวชั้นนำทั่วโลก ผนวกกับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องและทำงานวิจัยการศึกษา อาทิเช่น World Bank, OCED และ UNESCO พบว่ามีความเป็นไปได้ 5 ประการได้แก่ 1) Education as Usual สถาบันการศึกษาจะยังคงเป็นแหล่งหลักในการเรียนรู้เหมือนดังเช่นทุกวันนี้ แต่ก็ต้องเผชิญความท้าทายเรื่องการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัย 2) Regional Rising เป็นการคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจจะเติบโตในรูปแบบกลุ่มประเทศ มีการร่วมมือกันอย่างแข็งแกร่งในภูมิภาคต่าง ๆ แบ่งปันข้อมูลให้กันคน 1 คนสามารถสอนในหลายประเทศได้หมุนเวียนไป 3) Global Giants เทคโนโลยีและความร่วมมือระหว่างภูมิภาคจะเชื่อมต่อโลกทั้งใบเข้าด้วยกันเป็นปัจจัยส่งเสริมให้บริษัทที่เป็นผู้นำตลาดเข้าถึงผู้ใช้จำนวนมหาศาลทั่วโลก 4) Peer to Peer การเรียนรู้ซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลเทคโนโลยีได้เชื่อมต่อผู้คนเข้าด้วยกันแล้ว และมีแนวโน้มว่าจะมีราคาถูกลง ทำให้เข้าถึงได้กว้างขึ้น จะทำให้การเรียนรู้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ชีวิตประจำวัน 5) Robo Revolution หาก AI มีการพัฒนาไปก้าวไกลและได้นำมาใช้ทดแทนตำแหน่งงานบางส่วนผู้คนเปลี่ยนมาเน้นทำงานที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ 5 รูปแบบนี้เป็นเพียงการคาดการณ์จากฐานข้อมูลทั่วโลกที่มีในปัจจุบัน จากการวิเคราะห์ของ HoloniQ คาดว่าสิ่งที่น่าจะเป็นไปได้มากที่สุดคือการผสมผสานระหว่างรูปแบบต่าง ๆ และในแต่ละภูมิภาคจะปรับใช้รูปแบบที่ต่างกันขึ้นอยู่กับโครงสร้างประชากร สภาพเศรษฐกิจและสังคม แต่สิ่งที่เกิดขึ้นแน่นอนคือ “การเปลี่ยนแปลง” (HoloniQ, 2018) จากการศึกษาฐานข้อมูลงานวิจัยระดับโลก ซึ่งสอดคล้องกับประเทศไทยได้กำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ดังวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” รัฐบาลจึงกำหนดทิศทางการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นกลไกหลักในการผลักดันการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะทางดิจิทัล เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ในหลากหลายมิติ (สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2562)

การจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในปัจจุบันนับตั้งแต่เกิดการระบาดของโรคโควิด-19 ขึ้นและเกิดการแพร่กระจายไปทั่วโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้คนทั่วโลกต้องมีการปรับตัววิถีการใช้ชีวิตประจำวันให้เป็นแบบใหม่ โดยต้องปรับตัวเข้าสู่การเรียนรูปแบบออนไลน์ โดยได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและก้าวทันโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ถึงแม้ผู้เรียนในยุคนี้สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้อย่างง่ายดาย และสามารถเข้าถึง

สารสนเทศที่ต้องการได้อย่างสะดวก สามารถวิเคราะห์และบูรณาการเป็นทักษะและความรู้ใหม่ สามารถสร้างเนื้อหาในรูปแบบดิจิทัลรวมถึงการเผยแพร่ในช่องทางและสื่อต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง (Littlejohn, Beetham, & McGill, 2012) แต่ Shopova (2014) พบว่า ผู้เรียนไม่สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนยังไม่มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ให้สะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น (Margaryan, Littlejohn, & Vojt, 2011) จึงต้องมีการพัฒนาทักษะดิจิทัลที่จำเป็นสำหรับสังคมใหม่ที่รวมถึงทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการแยกแยะสื่อต่าง ๆ และการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีวิจารณญาณเพื่อพัฒนาขีดความสามารถในด้านต่าง ๆ อย่างมีคุณภาพ การใช้งานเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ หรือมี “การรู้ดิจิทัล”

การรู้ดิจิทัล หรือ Digital literacy หมายถึง ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงานหรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ทักษะความสามารถสำหรับการรู้ดิจิทัลนั้นสามารถแบ่งเป็น 4 ส่วนที่สำคัญ ได้แก่ ใช้ (Use) เข้าใจ (Understand) สร้าง (Create) และ เข้าถึง (Access) เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเข้าใจดิจิทัล (Digital Literacy) ประกอบด้วย สิทธิและความเป็นส่วนตัว การเข้าถึงสื่อดิจิทัล การสื่อสารยุคดิจิทัล ความปลอดภัยยุคดิจิทัล ความเข้าใจสื่อดิจิทัล แนวปฏิบัติในสังคมดิจิทัล สุขภาพดียุคดิจิทัล ดิจิทัลคอมเมอร์ซ และ กฎหมายดิจิทัลสถาบันการศึกษาเป็นแกนสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาและให้ความรู้เกี่ยวกับการดำรงอยู่ในโลกดิจิทัลอย่างปลอดภัยและรู้เท่าทัน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเป็นมหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาในระดับโลก ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาบูรณาการในกระบวนการจัดการเรียนสอน เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติที่ให้การศึกษามีเครื่องมือกลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมือง (เมืองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ มีคุณลักษณะนิสัยและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เมืองค์ความรู้ที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และมีทักษะการดำรงชีวิต) และมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามนวัตลักษณ์ของบัณฑิต 9 ประการ คือ 1) มีปฏิปทาน่าเลื่อมใส 2) รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคม 3) มีศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา 4) มีความสามารถและทักษะด้านภาษา 5) ใฝ่รู้ใฝ่คิด 6) รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม 7) มีโลกทัศน์กว้างไกล 8) เป็นผู้นำด้านจิตใจและปัญญา 9) มีศักยภาพพร้อมที่จะใช้และพัฒนานวัตกรรม (รายงานประจำปี 2563, 2563) และมหาวิทยาลัยมุ่งพัฒนาความสามารถด้านดิจิทัลของนักศึกษาซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนความสามารถของบัณฑิตที่มีความรู้ และทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนรู้อการแก้ไขปัญหา การสื่อสาร ตลอดจนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อรู้เท่าทันการใช้งานและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มโอกาสในการสร้างนวัตกรรม และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และจากการทดสอบการประเมินทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาตรี พบว่ามีผู้เข้าสอบจำนวน 2,055 คน แต่มีผู้สอบผ่านเพียงแค่ 1,285 คน คิดเป็นร้อยละ 62 เท่านั้น มหาวิทยาลัยจึง

เล็งเห็นปัญหาที่เกิดขึ้น และให้ความสำคัญ ส่งผลให้ต้องพัฒนาการเข้าใจดิจิทัลก่อน เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ ทักษะ วิเคราะห์ ประเมิน การใช้ประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์อย่างมีจริยธรรม มีความปลอดภัย รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม นอกจากนี้พระสงฆ์ยังมีกฎเกณฑ์ข้อจำกัดในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวันซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องระมัดระวัง และต้องสำรวมกาย วาจา และการใช้สื่อเป็นอย่างมาก ต้องมีการพิจารณาการใช้ วิจารณ์ญาณในการสื่อสารผ่านเทคโนโลยี เพราะข้อมูลหรือรูปภาพที่สื่อสาร สามารถกระจายแพร่หลายได้ อย่างรวดเร็วมาก และถ้ามีสิ่งใดผิดพลาดไม่เหมาะสมก็ยากที่จะแก้ไขทำให้ภาพลักษณ์ของพระสงฆ์และ พระพุทธศาสนามัวหมอง

ดังนั้น เพื่อพัฒนานิสิตพระสงฆ์ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และพระสงฆ์ โดยทั่วไป ให้มีการรู้ดิจิทัลสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตในสังคมดิจิทัล และเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นพลเมืองดิจิทัล ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ ซึ่งใช้ การประเมินความต้องการจำเป็น (Need Assessment) กระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของ สภาพปัจจุบันกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยที่การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลนำไปสู่การ เปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์
- 2) เพื่อระบุและจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิต พระสงฆ์

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

ประชากรใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และปีที่ 5 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 815 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ของ Yamane ได้ประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 268 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของ นิสิตพระสงฆ์จำนวน 1 ชุด สร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ส่วนที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็น

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด

โดยเป็นแบบประเมินคำตอบแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งใช้รูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual-Response Format) ให้เลือกตอบพร้อมกันในสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน หาค่า IOC และนำไปทดสอบค่าความเที่ยงโดยนำไปทดลองใช้กับนิสิตพระสงฆ์จำนวน 30 รูป จากนั้นทำการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งหมดเท่ากับ 0.94 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้สามารถนำไปใช้ในการ

เก็บรวบรวมข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการติดต่อเพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูลกับคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ขอความอนุเคราะห์ในเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และ 5 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยผู้วิจัยเก็บแบบประเมินออนไลน์ที่สร้างโดย Google Form

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็น โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การวิเคราะห์เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็น ด้วยวิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง โดยใช้สูตร $PNI_{Modified} = (I-D)/D$ (สุวิมล ว่องวานิช, 2558: 279) แล้วจัดลำดับความต้องการจำเป็นตามค่า $PNI_{Modified}$ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

ผลการวิจัย

1) ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินจำนวนทั้งสิ้น 286 คน พบว่าส่วนใหญ่อยู่สาขาวิชาการสอนพระพุทธศาสนา จำนวน 98 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 34.26 รองลงมาคือสาขาวิชาเอกการสอนสังคมศึกษา จำนวน 65 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 22.73 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย จำนวน 63 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 22.03 และสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 60 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 20.98 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สาขาวิชาเอก		
การสอนสังคมศึกษา	65	22.73
การสอนภาษาไทย	63	22.03
การสอนภาษาอังกฤษ	60	20.98
การสอนพระพุทธศาสนา	98	34.26
รวม	286	100.00

2) การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ ผลการวิจัยดัง ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน และผลการประเมินความต้องการจำเป็น เพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์

แบบประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์	สภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน			สภาพความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านเข้าใจ (Understand)	2.28	0.87	น้อย	4.71	0.64	มากที่สุด
1. การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์	2.56	0.85	ปานกลาง	4.69	0.64	มากที่สุด
2. ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์	2.44	0.73	น้อย	4.65	0.66	มากที่สุด
3. เทคโนโลยีดิจิทัล	2.07	0.77	น้อย	4.72	0.62	มากที่สุด
4. Cloud Computing	2.11	0.93	น้อย	4.77	0.61	มากที่สุด
5. Google Application	2.09	0.81	น้อย	4.63	0.74	มากที่สุด
6. เครือข่ายสังคมออนไลน์	2.86	1.25	ปานกลาง	4.78	0.61	มากที่สุด
7. ความปลอดภัยของระบบคอมพิวเตอร์	2.05	1.17	น้อย	4.75	0.65	มากที่สุด
ด้านใช้งาน (Use)	2.71	0.91	ปานกลาง	4.65	0.69	มากที่สุด
1. ระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	2.87	0.92	ปานกลาง	4.65	0.62	มากที่สุด
2. โปรแกรมประมวลผลคำ เช่น Microsoft Word	2.95	0.75	ปานกลาง	4.48	0.74	มาก
3. โปรแกรมตาราง เช่น Microsoft Excel	2.76	0.79	ปานกลาง	4.54	0.64	มากที่สุด

แบบประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์	สภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน			สภาพความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
4. โปรแกรมการนำเสนอ เช่น Microsoft PowerPoint	2.85	0.97	ปานกลาง	4.62	0.71	มากที่สุด
5. โปรแกรมค้นหา (Search Engine) เช่น Google	2.84	0.84	ปานกลาง	4.49	0.68	มาก
6. จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail)	2.86	0.86	ปานกลาง	4.43	0.68	มาก
7. Google Application	2.32	0.72	น้อย	4.68	0.63	มากที่สุด
8. แอปพลิเคชันสำหรับการสร้าง เช่น Google From	2.04	1.12	น้อย	4.67	0.63	มากที่สุด
9. อุปกรณ์ที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น Smart TV, Projector, กล้อง Digital เป็นต้น	2.54	0.87	ปานกลาง	4.51	0.65	มากที่สุด
ด้านสร้าง (Create)	1.63	0.82	น้อย	4.72	0.62	มากที่สุด
1. แอนิเมชัน (Animation) เพื่อการเรียนการสอนได้	1.54	0.77	น้อย	4.74	0.61	มากที่สุด
2. นำเสนอข้อมูลสารสนเทศในรูปแบบอินโฟกราฟิก (Infographic) ได้	1.32	0.73	น้อย	4.78	0.59	มากที่สุด
3. คลิปวิดีโอเพื่อการเรียนการสอนได้	1.47	0.84	น้อย	4.68	0.63	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนการสอนได้โดยส่งคอมออนไลน์	2.42	0.86	น้อย	4.63	0.66	มากที่สุด
ด้านประเมิน (Assess)	2.37	0.72	น้อย	4.63	0.67	มากที่สุด
1. สามารถประเมินคุณค่าของข้อมูลสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้	2.32	0.74	น้อย	4.65	0.66	มากที่สุด
2. รับและใช้ข้อมูลสารสนเทศรวมทั้งข่าวสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีวิจารณญาณ	2.46	0.77	น้อย	4.76	0.61	มากที่สุด
3. สามารถตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลสารสนเทศและข่าวสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	2.14	0.81	น้อย	4.72	0.62	มากที่สุด
4. มีคุณธรรมและจริยธรรมในการใช้งานคอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	2.55	0.75	ปานกลาง	4.54	0.72	มากที่สุด
ด้านปลอดภัย (Safe)	2.04	0.78	น้อย	4.66	0.72	มากที่สุด
1. สามารถป้องกันภัยคุกคามของระบบคอมพิวเตอร์ เช่น ป้องกันไวรัสคอมพิวเตอร์	1.85	0.74	น้อย	4.76	0.62	มากที่สุด

แบบประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการ พัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์	สภาพที่เป็นอยู่จริงใน ปัจจุบัน			สภาพความต้องการ จำเป็นเพื่อการพัฒนาการ รู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
2. สามารถจัดการและป้องกันไฟล์ข้อมูลดิจิทัล	1.74	0.75	น้อย	4.73	0.64	มากที่สุด
3. ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง ตาม พ.ร.บ.ว่าด้วย การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560	2.56	0.87	ปานกลาง	4.59	0.75	มากที่สุด
4. สามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตได้อย่างปลอดภัย	2.31	0.77	น้อย	4.77	0.61	มากที่สุด
5. สามารถดูแลและบำรุงรักษาอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เทคโนโลยีดิจิทัล	1.93	0.84	น้อย	4.68	0.71	มากที่สุด
รวม	2.19	0.83	น้อย	4.56	0.75	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 แสดงสภาพปัจจุบันการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 2.19 S.D.= 0.83) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านใช้งานอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x}$ = 2.71 S.D.= 0.91) ด้านเข้าใจอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 2.28 S.D.= 0.87) ด้านประเมินอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 2.37 S.D.= 0.72) ด้านปลอดภัยอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 2.04 S.D.= 0.78) และด้านสร้างอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 1.63 S.D.= 0.82) เมื่อพิจารณาสภาพความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.56 S.D.= 0.75) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านสร้าง (Create) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.72 S.D.= 0.62) รองลงมาสภาพความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านเข้าใจ (Understand) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.71 S.D.= 0.64) สภาพความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านปลอดภัย (Safe) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.66 S.D.= 0.72) ถัดมาคือสภาพความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านใช้งาน (Use) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.65 S.D.= 0.69) และสุดท้ายสภาพความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านประเมิน (Assess) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.63 S.D.= 0.67) ตามลำดับ และเมื่อนำสภาพความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ มาระบุและจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์

ความต้องการจำเป็นเพื่อ การพัฒนาการรู้ดิจิทัลของ นิสิตพระสงฆ์	สภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน (D)			สภาพความต้องการจำเป็น เพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัล ของนิสิตพระสงฆ์ (I)			PNI _{modified} (I-D)/D	ลำดับ ความสำคัญ ของความ ต้องการ
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล		
	ด้านเข้าใจ (Understand)	2.28	0.87	น้อย	4.71	0.64		
ด้านใช้งาน (Use)	2.71	0.91	ปานกลาง	4.65	0.69	มากที่สุด	0.67	□
ด้านสร้าง (Create)	1.63	0.82	น้อย	4.72	0.62	มากที่สุด	1.90	□
ประเมิน (Assess)	2.37	0.72	น้อย	4.63	0.67	มากที่สุด	0.95	□
ด้านปลอดภัย (Safe)	2.04	0.78	น้อย	4.66	0.72	มากที่สุด	1.28	□
รวม	2.19	0.83	น้อย	4.56	0.75	มากที่สุด	1.08	-

จากตารางที่ 3 แสดงจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ ในภาพรวมพบว่ามีค่า $PNI_{\text{modified}} = 1.08$ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านสร้าง (Create) มีค่าคะแนนสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 1.90$) รองลงมาคือความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านปลอดภัย (Safe) มีค่าคะแนน ($PNI_{\text{modified}} = 1.28$) ถัดมาความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านเข้าใจ (Understand) มีค่าคะแนน ($PNI_{\text{modified}} = 1.07$) และความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านประเมิน (Assess) มีค่าคะแนน ($PNI_{\text{modified}} = 0.95$) ต่ำสุดเป็นความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านใช้งาน (Use) มีค่าคะแนน ($PNI_{\text{modified}} = 0.67$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน และสภาพความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์โดยจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ ผ่านการรู้ดิจิทัลได้แก่ ด้านเข้าใจ (Understand) ด้านใช้งาน (Use) ด้านสร้าง (Create) ด้านประเมิน (Assess) ด้านปลอดภัย (Safe) ซึ่งสามารถเรียงจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ และสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

จากผลการศึกษาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ โดยการใช้เครื่องมือแบบการประเมินจากกลุ่มตัวอย่าง 286 คน พบว่าสภาพปัจจุบันของนิสิตพระสงฆ์ มีการรู้ดิจิทัลในภาพรวมในระดับน้อย และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านเข้าใจ (Understand) ด้านสร้าง (Create) ด้านประเมิน (Assess) และด้านปลอดภัย (Safe) มีการรู้ดิจิทัลในภาพรวมในระดับน้อย และด้านใช้งาน (Use) อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่

จริงในปัจจุบันของการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ ควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเร่งด่วน เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างทักษะดิจิทัลในอนาคต สำหรับการก้าวสู่ยุคดิจิทัลของประเทศไทย และสร้างสรรค์กำลังพลของชาติ นอกจากนี้ในยุคโรคติดต่อร้ายแรง ทำให้ต้องปรับการใช้ชีวิตหลายอย่าง ทั้งการดูแลตนเอง การใช้ดิจิทัลออนไลน์ เพื่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ การเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นต่อการปรับตัวในกิจกรรมออนไลน์ เช่น การเรียนการสอน จึงอาจกล่าวได้ว่า นอกจากทักษะพื้นฐานที่จำเป็น การอ่าน-Read การเขียน-write และการคิดเลข-arithmetic แล้ว ยังต้องเตรียมทักษะใหม่ ๆ ที่จำเป็นสำหรับอนาคต เพื่อการดำเนินชีวิตด้วยการใช้ดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรชนิตว์ สีนาราชาร ซึ่งเสนอแนะว่าการที่ผู้เรียนมีทักษะการรู้ดิจิทัล หมายความว่า ผู้เรียนได้มีทักษะที่มีความจำเป็นครบถ้วนในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพในสภาพแวดล้อมวัฒนธรรมดิจิทัล ถือได้ว่าเป็น “ทักษะของการอยู่รอด” ในสังคมดิจิทัลที่มีความซับซ้อน (พรชนิตว์ สีนาราช, 2560) เมื่อพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ ในภาพรวมพบว่า มีค่า $PNI_{modified} = 1.08$ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านสร้าง (Create) มีค่าคะแนนสูงสุด ($PNI_{modified} = 1.90$) รองลงมาคือความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านปลอดภัย (Safe) มีค่าคะแนน ($PNI_{modified} = 1.28$) ถัดมาคือความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านเข้าใจ (Understand) มีค่าคะแนน ($PNI_{modified} = 1.07$) และความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านประเมิน (Assess) มีค่าคะแนน ($PNI_{modified} = 0.95$) ต่ำสุดเป็นความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านใช้งาน (Use) มีค่าคะแนน ($PNI_{modified} = 0.67$) ตามลำดับ จากผลการศึกษาแสดงว่าการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์มีความสำคัญเป็นอย่างมาก สถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญและควรส่งเสริมให้มีรูปแบบการพัฒนาต่อไป เพื่อความอยู่รอดในยุคดิจิทัลที่มีความซับซ้อนทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งธิดา แซ่ซุ่น และคณะได้กล่าวถึงการรู้ดิจิทัล: นิยาม องค์ประกอบ และสถานการณ์ในปัจจุบันและการพัฒนาการรู้ดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการฝึกฝนผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา เป็นการเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานในโลกของความเป็นจริง ให้มีความรู้ความเข้าใจ ประเมิน วิเคราะห์จัดการใช้สารสนเทศ สร้างองค์ความรู้ใหม่สื่อสารและทำงานร่วมกัน ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมอย่างมีวิจารณญาณ และมีคุณธรรม โดยรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและบูรณาการการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและรายวิชาในหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนได้พัฒนาการรู้ดิจิทัลให้สามารถอยู่รอดได้ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (ธิดา แซ่ซุ่น และคณะ, 2559)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน และสภาพความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์โดยจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ ผ่านการรู้ดิจิทัลได้แก่ ด้านเข้าใจ (Understand) ด้านใช้งาน (Use) ด้านสร้าง (Create) ด้านประเมิน (Assess) ด้าน

ปลอดภัย (Safe) ซึ่งสามารถเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ พบว่าความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านสร้าง (Create) มีค่าคะแนนสูงสุด (PNI_{modified} = 1.90) รองลงมาคือความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านปลอดภัย (Safe) มีค่าคะแนน (PNI_{modified} = 1.28) ถัดมาความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านเข้าใจ (Understand) มีค่าคะแนน (PNI_{modified} = 1.07) และความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านประเมิน (Assess) มีค่าคะแนน (PNI_{modified} = 0.95) ต่ำสุดเป็นความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์ด้านใช้งาน (Use) มีค่าคะแนน (PNI_{modified} = 0.67) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบันพบว่าสภาพปัจจุบันของนิสิตพระสงฆ์มีการรู้ดิจิทัลในภาพรวมในระดับน้อย สภาพความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์อยู่ในระดับมากที่สุด และค่าดัชนีคะแนน (PNI_{modified} = 1.08) ความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนิสิตพระสงฆ์สูงสุดคือด้านสร้าง (Create) มหาวิทยาลัยควรดำเนินการส่งเสริมให้นิสิตพระสงฆ์มีการพัฒนาการรู้ดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งถัดไป

- 1) ควรมีการศึกษานโยบายของมหาวิทยาลัยในการผลักดันส่งเสริมให้นิสิตพระสงฆ์มีการพัฒนาการรู้ดิจิทัล
- 2) ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการส่งเสริมให้นิสิตพระสงฆ์มีการพัฒนาการรู้ดิจิทัล
- 3) ควรมีการศึกษาพิจารณาจุดอ่อนจุดแข็งในการวางแผนเพื่อการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของ นิสิตพระสงฆ์

เอกสารอ้างอิง

- กองแผนงาน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2563). รายงานประจำปี 2563. พระนครศรีอยุธยา : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ธิดา แซ่ซุ่น และคณะ. (2559). “การรู้ดิจิทัล : นิยาม องค์ประกอบ และสถานการณ์ในปัจจุบัน”. *วารสารสารสนเทศศาสตร์*, 34(4), 117-140.
- พรชนิตว์ สีนาราช. (2560). “ทักษะการรู้ดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้”. *วารสารห้องสมุด*, 61(2), 76-92.
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2562). *ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) (พิมพ์ครั้งที่ 1) กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.*

- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. (พิมพ์ครั้งที่ 3 ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- Chen, W., Allen, C. & Jonassen, D. (2018). “Deeper learning in collaborative CMap: A mixed methods study of conflict resolution.” *Computers in Human Behavior*, 87, 424-435.
- HoloniQ. (2018). *Education in 2030. Global Scenarios*. (Online). www.holoniq.com/2030, September 16, 2021.
- Littlejohn, A., Beetham, K., & McGill, L. (2012). Learning at the digital frontier: A review of digital literacies in theory and practice. *Journal of Computer Assisted Learning*, 28, 547-556.
- Mareco, D. (2017). “10 Reasons today’s student need technology in the classroom”. (Online). <https://www.securedgenetworks.com/blog/10-reasons-today-s-students-needtechnology-in-the-classroom>, September 16, 2021.
- Margaryan, A., Littlejohn, A., & Vojt, G. (2011). Are digital natives a myth or reality? University students’ use of digital technologies. *Computer & Education*, 56, 429-440.
- Shopova, T. (2014). Digital literacy of students and its improvement at the university. *Journal of Efficiency and Responsibility in Education and Science*, 7(2), 26-32.